

- 3) Artykuły 167–171 i 178 dyrektywy 2006/112, zmienionej dyrektywą 2010/45, oraz dyrektywę 2008/9 należy interpretować w ten sposób, że jednostronne anulowanie faktury przez dostawcę po wydaniu przez państwo członkowskie zwrotu decyzji odrzucającej wniosek o zwrot podatku od wartości dodanej (VAT), który opierał się na tej fakturze, oraz wówczas gdy decyzja ta stała się już ostateczna, po czym nastąpiło wystawienie przez tego dostawcę w późniejszym okresie nowej faktury dotyczącej tych samych dostaw, które nie zostały zakwestionowane, nie ma żadnego wpływu na istnienie prawa do zwrotu VAT, które zostało już wykonane, ani na okres, z tytułu którego powinno ono zostać wykonane.

(¹) Dz.U. C 279 z 24.8.2020.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 21 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko ZX

(Sprawa C-282/20) (¹)

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2012/13/UE – Prawo do informacji w postępowaniu karnym – Artykuł 6 ust. 3 – Prawa osób podejrzanych lub oskarżonych do informacji dotyczących przysługujących im praw – Artykuły 47 i 48 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – Ustawodawstwo krajowe nieprzewidujące trybu postępowania w celu usunięcia po wstępnej rozprawie nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia]

(2021/C 513/17)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

ZX

przy udziale: Spetsializirana prokuratura

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustawodawstwu krajowemu, które nie przewiduje trybu postępowania pozwalającego usunąć, po przeprowadzeniu rozprawy wstępnej w sprawie karnej, nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia, które powodują naruszenie prawa osoby oskarżonej do otrzymania szczegółowych informacji na temat oskarżenia.
- 2) Artykuł 6 ust. 3 dyrektywy 2012/13 i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że sąd odsyłający jest zobowiązany do dokonania, w możliwie najszerszym zakresie, wykładni zgodnej ustawodawstwa krajowego dotyczącego zmiany oskarżenia, która pozwalałaby prokuratorowi na usunięcie w toku rozprawy nieścisłości i braków w treści aktu oskarżenia przy zapewnieniu aktywnej i rzeczywistej ochrony prawa osoby oskarżonej do obrony. Tylko w przypadku, gdy sąd odsyłający uzna, że wykładnia zgodna w tym znaczeniu okazuje się niemożliwa, sąd ten powinien odstąpić od stosowania przepisu prawa krajowego, który zakazuje zawieszenia postępowania sądowego i zwrotu sprawy prokuratorowi w celu sporządzenia nowego aktu oskarżenia.

(¹) Dz.U. C 287 z 31.8.2020.